

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu synes jeg, det bliver vanskeligt, for det vil sige, at man nedsætter et udvalg, som så skal lave en studiekreds og sidde og snakke om løsning af nogle juridiske problemer, der ikke skal bruges til noget bagefter. Det synes jeg da er spild af ressourcer. Det kan de jo sådan set gøre for sig selv, og det gør de nok også hver dag.

Men jeg har forstået på fru Anne-Marie Meldgaard, at det ikke er Socialdemokratiets ønske, at der skal ske nogen ændringer i udlændingeloven. Hvorfor vil man så nedsætte det her udvalg, som skal kigge på, om der er noget galt?

Der må jo være nogle ting, som Socialdemokratiet har problemer med, siden man vil have det undersøgt. Hvad er det helt konkret, Socialdemokratiet vil have undersøgt? For hvis nu det bestyrker den mistanke, Socialdemokratiet har, skal det så laves om?

Kan vi ikke få at vide helt konkret, hvad det er for nogle mistæneligheder, der er i lovgivningen, som Socialdemokratiet i øvrigt har været med til selv at stemme for? Hvad er det, Socialdemokratiet er så utilfreds med, og som Socialdemokratiet altså i princippet vil have lavet om, hvis eksperterne finder ud af, at der er et problem?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg mener ikke, det er Socialdemokratiet, der har et problem, hvis eksperterne kommer frem til det, så er det regeringen, der har problemet.

Jeg synes, at hvis regeringen havde været klog, så havde den allerede, da den her rapport kom, gjort sig selv den tjeneste at sørge for, at det var andre end dens egne folk, der kiggede på, om der kunne være noget om det, instituttet kom med af kritikpunkter specielt på det administrative område. Og det er det administrative område, Socialdemokratiet interesserer sig for i denne her sag. Der står ikke, at der skal ske lovændringer.

KL 11.10

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, at de konklusioner om, at der var sket brud på menneskerettighederne, og at mennesker var blevet gjort uret, var afstemt med Socialdemokraterne. Og det sagde fru Anne-Marie Meldgaard i sit svar til hr. Jens Rohde ikke var tilfældet. Sådan må

det tolkes. Kan vi ikke få at vide af fru Anne-Marie Meldgaard, om fru Elsebeth Gerner Nielsen i så tilfælde taler usandt, for det svar, hun gav, var meget klart.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg har én gang læst op af den aftale, vi havde om begrundelsen med Det Radikale Venstre. Det føler jeg sådan set ikke trang til at gøre en gang til. Jeg tror, det står klart for forsamlingen her, hvad det er, Socialdemokraterne vil med den her forespørgsel.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så må vi jo nærmest konkludere, at Socialdemokraterne mener, at menneskerettighederne er trådt under fode. Hvordan kan Socialdemokraterne så fortsat støtte regeringens udlændingepolitik?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kan godt lide, når en ordfører får stukket et spørgsmål ud, som passer rigtig godt ind i sammenhængen. Men jeg synes ikke, det er værdigt at komme med sådan et spørgsmål. Jeg har prøvet nu her gennem meget, meget lang tid at gøre klart, at Socialdemokratiet bakker op om regeringens udlændingepolitik. Det står fast. Jeg har også sagt, at De Radikale og Socialdemokratiet ikke er enige på udlændingområdet, og det bliver vi ikke. Den her forespørgsel drejer sig alene om det juridiske i forhold til praksisændring på udlændingområdet, her om familiesammenføring.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu kommer jeg fra en landsdel, hvor vi sådan set ikke ønsker for mange ord, men gerne handling bag de ord, der siges.

Nu har regeringen gennemført mange ting, og i nogle tilfælde har Socialdemokratiet været med, De Radikale imod. Nu får vi så en fælles forespørgsel her, hvor Socialdemokratiet deltager sammen med De Radikale. Vil det sige, at det vil være sådan i fremtiden, når vi snakker indvandrerpolitik og integrationspolitik, at hvis der skulle opstå den situation, at de to partier kommer i regering sammen, så vil Socialdemokratiet altid skulle sige til den anden regeringspartner, at her må vi altså gå vores egne veje; vi